

پای صحبت‌های کارگردان فیلم تحسین شده این روزهای سینمای ایران

یک «آدم برفی» جدید برای نسل امروز!

📍[**شهروند**] این روزها فیلمی به نام «روز مات» اکران شده که به غم اینکه در قیاس با بقیه فیلم‌های روی پرده هزینه به‌مراتب کمتری داشته و بازیگر شناخته‌شده به مفهوم عام هم ندارد، اما به‌نظر بسیاری از منتقدان و حتی مخاطبین عادی بهترین فیلم حال حاضر اکران است. فیلمی درباره زوج تحصیل‌کرده‌ای که آماده مهاجرت به آمریکا می‌شوند و تصمیم گرفته‌اند برای تقویت زبانشان با یکدیگر فقط به انگلیسی حرف بزنند، اما نگرانی‌های آنها درباره کودک شیرخوارشان آنها را با چالشی جدید روبه‌رو می‌کند. «روز مات» به نویسندگی و کارگردانی محمود نوری و تهیه‌کنندگی محسن علی‌اکبری- تهیه‌کننده آثاری مانند «استرداد»، «به خاطر هانیه»، «همیشه پای یک زن در میان است»، «کتاب قانون»، «تلفن همراه رئیس‌جمهور»، «مریم مقدس» و «نزدبام آسمان»- که تاکنون در جشنواره‌هایی چون جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، جشنواره نایاک آمریکا و جشنواره فیلم‌های ایرانی زوریخ حضور یافته و در سال ۲۰۲۳ در جشنواره بین‌المللی فیلم جیپور هند نیز جایزه بهترین فیلم سیاسی را به‌دست آورده است، از نظر بسیاری از منتقدین «یک آدم برفی امروزی» قلمداد شده که به این معناست که دیدگاه‌های نسل امروز را درباره مهاجرت بازمی‌تاباند.

آنچه در پی می‌آید صحبت‌های محمد نوری است درباره «روز مات» و علل و انگیزه‌های ساخته شدن چنین فیلمی...

اجتماعی، سر کار رفتن، دغدغه‌های تامین معاش و برقراری ارتباط و تعامل با یک جامعه جدید و متفاوت کم‌کم متوجه تغییرات درون خود می‌شوید و در نهایت این دغدغه‌ها جایگزین آن جذابیت‌هامی‌شوند.

یک فیلم ضد مهاجرت؟!

درباره کسانی که «روز مات» را ضد مهاجرت می‌دانند باید به این نکته اشاره کنم که شاید ساختار فیلم چنین مفهومی خلق کند، ولی به‌نظر من این فیلم به هیچ‌وجه هیچ نسخه‌ای تجویز نمی‌کند. در حقیقت تمام تلاش من این بود که فضایی ترسیم کنم که آدم‌ها با افکار مختلف بتوانند با آن مواجه شوند و اصلاً نمی‌خواستم درباره این صحبت کنم که زبان خارجی آموختن مفید است یا خیر؛ یا درباره مهاجرت بخواهم نظری دهم. به‌خصوص که این فیلم فقط به بعدی از ماجرای مهاجرت می‌پردازد که کمتر کسی به آن توجه دارد. در واقع «روز مات» می‌خواهد نشان دهد که در مهاجرت تنها این موضوع نیست که ما به‌دلیل بد بودن شرایط به جای بهتری برویم، در واقع بحث فقط از این کشور رفتن به کشوری دیگر نیست، بلکه در این فیلم ما شاهد هستیم بحث یادگیری یک زبان خارجی و حرف زدن با آن، تغییراتی درون انسان ایجاد می‌کند که بخشی از اتفاقات آنکارناپذیر مهاجرت است و نمی‌توان آن را نادیده گرفت. پیدا کردن این تغییر درونی که کمتر کسی در موضوع مهاجرت به آن فکر می‌کند برای من از تجربیاتی که داشتم به‌دست آمد.

آرامش وطن

سینمای خنثی، آفتی بزرگ برای هنر هفتم است، سینمای فعلی ما نیاز دارد تا موضوعات اجتماعی را با زبانی کارشناسانه به مخاطب منتقل کند، به بیان دیگر در آثار اجتماعی همیشه نباید نیمه‌خالی لیوان دیده‌شود، بلکه وقتی قرار است به معضلات توجه شود باید داشته‌ها نیز مورد توجه قرار گیرد. من خودم هم از این نظر در فیلم سینمایی «روز مات» تلاش کردم به مسئله مهاجرت از زاویه دید سبک زندگی نظر کنم. در حقیقت «روز مات» آن تصویر خیالی را که از زندگی در غرب وجود دارد، شکسته و حقایق را پیش روی مخاطب قرار می‌دهد و می‌گوید اینکه تصور کنیم هر آنچه در غرب می‌گذرد آسایش است، اشتباه محض بوده و هیچ کجا به اندازه وطن نمی‌تواند برای انسان آرامش در پی داشته باشد و برای بیان حرفمان تلاش کردیم هیچ شعاری ندهیم و هر آنچه بیان می‌کنیم بر پایه واقعیت‌های اجتماعی باشد.

نگاه کارشناس

رونق برای سینمایی که سانس‌های مرده داشت!

را قبول نمی‌کند تا هفت‌خوانی که در مسیر نمایش این فیلم‌ها وجود دارد. بارها دیده شده است که کارگردانی، به‌دلیل نبود سرمایه‌گذار، مجبور به ورود مستقیم خود و تزریق سرمایه از طریق فروش مایملک خود شده‌اند. در چنین مسیری، برخی بازیگران نیز تخفیف‌های خوبی بابت بازی در این پروژه‌های فرهنگی داده‌اند اما مشکل اصلی آنجاست که تمام این هموارشدن‌ها در پروسه اکران نامطلوب، بر باد رفته و نه آن فیلم‌ها مخاطب چندانی پیدا می‌کنند و نه جریان نمایش روز، این اجازه را به آن آثار می‌دهد که بخواهند در میان چندین فیلم اکران، سر بالا آورده و دیده شوند.

در چنین شرایطی، طبیعی است که حمایت از این سینمای شریف، به یکی از دغدغه‌های ریاست سازمان سینمایی تبدیل شود. اتفاقی که سال‌ها وجود داشته اما راهکارهای عنوان‌شده هیچ‌گاه تا امروز نتوانسته سد حمایتی خوبی برای این آثار باشد.

حالا و طبق تصمیم شایسته‌ای که در سازمان سینمایی گرفته شده، گروهی مستقل و البته

در آستانه سالروز تولد زنده‌یاد عباس کیارستمی، بزرگداشتی برای این هنرمند در فرانسه برگزار می‌شود. به گزارش خبرگزاری مهر، در آستانه تولد ۸۴ سالگی عباس کیارستمی، کارگردان سینما، مرکز ایران و فرانسه و باشگاه سینمایی «جاده ابریشم» مراسم بزرگداشتی برای این فیلمساز بین‌المللی برگزار می‌کنند. این مراسم بزرگداشت روز ۱۶ ژوئن ۲۰۲۴ (۲۷ خرداد ماه) در سینمای بالزاک پاریس برگزار خواهد شد و علاوه بر اکران فیلم «طعم گلاس»، سیفاالله صمدیان عکاس و سینماگر ایرانی، نهال تجدد نویسنده و مترجم مجموعه اشعار کیارستمی و ژان کلود ووآزن نویسنده، مورخ و متخصص ایران درباره کیارستمی بحث و گفت‌وگو خواهند کرد. عباس کیارستمی متولد اول تیر سال ۱۳۱۹ و درگذشته ۱۴ تیر ۱۳۹۵ فیلم‌هایی مانند «طعم گلاس»، «خانه دوست کجاست»، «مشق شب» و «کلوزآپ» را در کارنامه داشت.

جایزه کارگردانی برای گلاره عباسی

مستند «هما» ساخته گلاره عباسی جایزه ویژه هیات‌داوران را از جایزه مسابقه جهانی فیلم گرفت. به گزارش خبرگزاری مهر، مستند «هما» به کارگردانی گلاره عباسی در چهارمین حضور خارجی خود در بیستمین جایزه مسابقه جهانی فیلم، جایزه ویژه این فستیوال آمریکایی را دریافت کرد. مستند «هما» روایت زندگی هما هم‌اوندی است؛ زنی با اعتماد به نفس که در کمپ ترک اعتیاد کار می‌کند و مشکلات و محدودیت‌هایی که در زندگی دارد مانع از حضورش در عرصه اجتماعی نمی‌شود. این مستند پیش از این دیپلم افتخار جشنواره FICFUSA از کشور کلمبیا را گرفته و در جشنواره فیلم شانسی و جشنواره فیلم مستند ملیورن استرالیا نیز نمایش داده شده است.

تلنگر

برای محمد علی بهمنی دعا کنید

محمدرضا هاشمیان، پزشک معالج استاد محمدعلی بهمنی، توضیحاتی درباره آخرین وضعیت این شاعر پیشکسوت و روند درمان وی ارائه کرد. به گزارش خبرگزاری تسنیم، محمدعلی بهمنی، شاعر پیشکسوت و ترانه‌سرای نام‌آشنا، در اثر سکته مغزی در بیمارستان تندیس در جردن بستری است. محمدرضا هاشمیان، پزشک معالج، در تازه‌ترین مطلبی که صفحه شخصی بهمنی در فضای مجازی منتشر کرده، توضیحاتی درباره آخرین وضعیت این شاعر ارائه کرده است. هاشمیان گفته: «حال استاد بهمنی رو به بهبود است. قرار شده است تا سی‌تی‌اژنیو مغزی در کنار داروهایی که تجویز شده است، جهت بررسی بیشتر انجام شود. امیدوار هستیم تا ۴۸ ساعت آینده عمده آسیب‌هایی که ایجاد شده کمتر شود و مداخلات جنی نیز نیاز نباشد. به‌خصوص که در چند ساعت گذشته حال استاد بهمنی تا حدی بهتر هم شده است.» سمانه نایینی، شاعر و نویسنده،

هم می‌گوید که فعلا وضعیت محمدعلی بهمنی پایدار است اما ۴۸ ساعت آینده خیلی مهم است و مردم باید برای بهبود وضعیت او در ۴۸ ساعت آینده دعاکنند.

صحنه

«لاک‌پشت و خرگوش» در کانون

نمایش «لاک‌پشت و خرگوش» در کانون پرورش فکری ویژه کودکان و خردسالان اجرامی‌شود. به گزارش هنرآنلاین، این نمایش به سفارش مرکز تولید تئاتر و تئاتر عروسکی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان براساس داستانی از قصه‌های کهن (داستان لاک‌پشت و خرگوش) تولید شده و در خرداد و تیر ۱۴۰۳ در سالن آینه پارک لاله روی صحنه خواهد رفت. منوچهر اکبرلو نویسنده‌ی و سعید صادقی کارگردانی این نمایش را برعهده دارند و با اقتباس از داستان نمادین لاک‌پشت و خرگوش به عواقب تندروی و مزایای آهسته و پیوسته رفتن پرداخته است. نمایش «لاک‌پشت و خرگوش» خرداد و تیر ۱۴۰۳ روزهای یکشنبه تا جمعه ساعت ۱۶:۳۰ در سالن آینه مرکز تولید تئاتر و تئاتر عروسکی کانون پرورش فکری واقع در بوستان لاله اجرا خواهد شد.

کتاب

«روزهای بی‌آینه» با صدای زیبا بروفه

کتاب «روزهای بی‌آینه» با صدای زیبا بروفه به بازار کتاب آمد. به گزارش خبرگزاری هنر ایران، کتاب شیرین و متفاوت «روزهای بی‌آینه» از خاطرات منیژه لشکری همسر آژاده خلبان حسین لشکری که به قلم گلستان جعفریان در انتشارات سوره‌مهر به چاپ رسیده، از سوی سماواصوتی شده است. «روزهای بی‌آینه» که اکنون در ۱۲ نوبت تجدید چاپ شده است به روایت ناگفته‌هایی از جنگ تحمیلی و انتخاب‌های یک زن با کودکی چهارماهه در فقدان همسر می‌پردازد. زیبا بروفه از بازیگران و گویندگان کتاب صوتی در تازه‌ترین همکاری خود با سماوا، خوانش کتاب «روزهای بی‌آینه» را بر عهده داشته است. او پیش از این نیز کتاب‌های «کاش برگردی»، «از ترس تنهایی»، «نیمه تاریک مامان»، «از چنده لاتا جنگ» و «بندرامن» را برای سماوا خوانده بود.

موسیقی

کنسرت موسیقی بوشهری در پایتخت

کنسرت بندری و خیام‌خوانی گروه «هیرون» در فرهنگسرای نیاوران برگزار می‌شود. به گزارش ایرنا، گروه «هیرون» به سرپرستی نوذر سعادت‌پور با اجرای قطعات موسیقی بوشهری و بندری و خیام‌خوانی، روز شنبه ۲۶ خردادماه ساعت ۲۱ در سالن خلیج فارس فرهنگسرای نیاوران روی صحنه خواهد رفت. در این کنسرت قطعاتی مانند تل عاشقون، خروس خون، خرونگ، خیام، حنابندان، بزمی و عروسی بوشهری، رئیسعلی و چند قطعه بی‌کلام اجرا خواهد شد. گروه موسیقی «هیرون» که فعالیت خود را از سال ۱۳۸۴ به سرپرستی نوذر سعادت‌پور آغاز کرده علاوه بر اجرا به نگارش مقالات تحلیلی در حوزه موسیقی نیز پرداخته است.